

ροχθοῦσι τὰ κύματα τῆς εὐσεβείας, καὶ ἀπέρχονται ἀφοῦ λάβωσι τὴν εὐχὴν ἵνα « ὁ Θεὸς διαφυλάτῃ αὐτοὺς (ἢ αὐτὰς) ἀπὸ παντός » βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου καὶ ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ ». Ἄλλ' ἐὰν οἱ φίλα τῇ Ἀφροδίτῃ φρονούντες καὶ πράττοντες τσοαύτης μακροθυμίας καὶ ἐλέους ἀξιούνται, οἱ λάτραι τοῦ Διονύσου ἀφ' ἐτέρου, καὶ οἱ τὰ ἄδωρα τούτου δῶρα ἐκζητοῦντες διώκονται ἀμειλικτῶς καὶ ἀπηνῶς, τὸ μὲν διότι « ἡ μέθῃ ἀθεότητος ἀρχή » κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον, τὸ δὲ ἵνα μὴ διαφευθῇ ἐν πᾶσι τὸ ῥηθὲν « Βαρειὰ ἢ καλυγηρικὴ ». Καὶ δὴ περὶ τὰ δώδεκα χιλιόμετρα νοτίως τοῦ Κιέβου ποταμοπλοοῦντες ἀπαντῶμεν τὴν μονὴν Kitajew, εἰς ἣν ἀποστέλλονται ὡς ἐξόριστοι οἱ ἕνεκα μέθης καταδικασθέντες ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου. Ἐκεῖσε ἐργάζονται εἰς καταναγκαστικὴν φυτεῖαν καὶ γεωργίαν, εἰς μελισσοτροφίαν καὶ κηροποιαν, παράγοντες ἐν γένει ὅ,τι οἱ μοναχοὶ καὶ οἱ θαμῶνες τῆς Μονῆς Κιέβου καταναλίσκουσι. Ἄλλ' οὐ μόνον κατὰ τῆς κληρικῆς ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς λαϊκῆς τοῦ Βάκχου λατρείας ἢ Ῥωσικῆς φιλανθρωπία ἐμερίμνησε πρακτικώτατα, τὰς ἄλλοτε ἀγροτικὰς λέσχας, ἐν αἷς ἐγένοντο ἄφθονοι πρὸς τὸν Διόνυσον σπονδαί, ἀντικαταστήσασα δι' ἐργατικῶν κέντρων ἀπερίττων πλὴν ἀνέτων, ἐκ δύο ὁρόφων ἀποτελουμένων, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἡ Αἴθουσα τῆς Τεῖοφλυαρίας, ἢ τοῦ χοροῦ καὶ τὸ Μαγειρεῖον, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἢ τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἀναγνωστηρίου. Ταῦτα ἐπὶ τοσοῦτον συνετέλεσαν εἰς τὴν σημαντικὴν μείωσιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ὥστε ἀπὸ πολλοῦ προβάλλονται ὡς παράδειγμα παρὰ τῶν ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἀντιαλκοολικῶν ἐταιριῶν.

(Barrage)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΞΕΝΟΣ

Ἀθηναϊκὰ σαλόνια. — Φυλλολογικαὶ ἐσπερίδες.